

ROMÂNIA
TRIBUNALUL NEAMȚ
SECȚIA PENALĂ
Ședința publică din data de 19.06.2019
SENTINȚA PENALĂ NR. 85/P

Instanța constituită din:
PREȘEDINTE - AL - JUDECĂTOR
MA - GREFIER

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror CI, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D. N. A. - Serviciul Teritorial Bacău.

Se examinează cauza penală privind pe inculpații: **IM**, trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 68/P/2017 din 20.12.2017, emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciu Teritorial Bacău, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal și **BI**, trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 68/P/2017 din 20.12.2017, emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciu Teritorial Bacău, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Dezbaterile fondului au avut loc în ședința publică din data de 29.05.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință, care face parte integrantă din prezenta sentință, de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 391 alin.1 Cod procedură penală, s-a stabilit pronunțarea la data de 12.06.2019 și, ulterior, în baza art. 391 alin. 2 Cod procedură penală, s-a amânat pronunțarea la data de 19.06.2019.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei penale de față, constată:

Prin rechizitoriul 68/P/2017 din 21 decembrie 2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Bacău s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților I-N M, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal și BI, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal.

În cuprinsul actului de sesizare s-a reținut faptul că potrivit denunțului formulat în cauză de DGM, la acea dată administrator al SC TU SRL București, în toamna anului 2010 inculpatul IM N, la acea dată director general al Agenției Naționale pentru Locuințe, cu sprijinul inculpatului BI, la acea dată director de marketing în cadrul SC FCC SA Piatra Neamț, i-a pretins un procent de 5 % din sumele pe societatea sa le avea de încasat de la Agenția Națională pentru Locuințe în baza contractelor aflate în derulare, în schimbul exercitării influenței asupra subordonaților săi în scopul verificării cu celeritate a lucrărilor executate și efectuării plăților aferent lucrărilor executate conform clauzelor contractuale și fără a exista întârzieri. IMN a solicitat ca suma de 5 % să fie virată în conturile SC FCC SA Piatra Neamț, ca și sprijin financiar al clubului de fotbal.

În baza acestei solicitări, în perioada 01.10.2010 - 27.12.2010, DGM a virat din conturile SC AT SRL Slatina în conturile SC FCC SA Piatra Neamț suma totală de 61.709,96 lei.

În fapt, la nivelul anului 2010, SC TU SRL București administrată de DGM avea în derulare cu Agenția Națională pentru Locuințe un număr de șase contracte privind construirea unor imobile/locuințe, în valoare totală de 7.170.245,70 euro inclusiv TVA.

În temeiul unui astfel de contract, SC TU SRL urma să construiască apartamentul nr. 33 situat în imobilul --, având ca beneficiar pe BMM, soția inculpatului BI, la acea dată director de marketing în cadrul SC FCC SA Piatra Neamț.

Cu ocazia executării lucrărilor de construcție/amenajare la acest apartament, DGM l-a cunoscut pe BI iar cei doi au ajuns să discute referitor la condițiile derulării contractelor încheiate între firma administrată de DGM și Agenția Națională pentru Locuințe. Având în vedere faptul că DGM s-a plâns cu privire la condițiile derulării acestor contracte, inculpatul i-a prezentat faptul că se cunoaște personal cu IMN - director general al Agenției Naționale pentru Locuințe, care este din Piatra Neamț și că va încerca să intermedieze o întâlnire între cei doi în vederea rezolvării situației.

BI a discutat cu I-N M și l-a contactat pe DGM solicitându-i să vină la Piatra Neamț pentru a se întâlni cu directorul general al Agenției Naționale pentru Locuințe.

Cu ocazia discuției purtate în incinta stadionului Ceahlăul din Piatra Neamț în toamna anului 2010, I-N M și BI i-au solicitat martorului DGM să sprijine financiar clubul de fotbal Ceahlăul, respectiv au pretins ca un procent de 5% din valoarea sumelor pe care firma lui DGM urma să le încaseze de la Agenția Națională pentru Locuințe să fie virată clubului de fotbal.

În schimbul acestor sume de bani, I-N M, având în vedere funcția deținută, urma să sprijine firma lui DGM, în sensul de a determina angajații Agenției Naționale pentru Locuințe să verifice mai repede situațiile de lucrări iar plățile să fie efectuate mai repede decât se făceau uzual.

DGM a acceptat solicitarea astfel că între SC FCC SA Piatra Neamț și SC AT SRL Slatina, societate administrată tot de el, a fost încheiat contractul nr. --/06.09.2010 având ca obiect prestarea de servicii de reclamă și publicitate în valoare de 112.900 euro, servicii care în realitate nu au fost executate. Conform mențiunilor din contract, SC FCC SA a fost reprezentată de MV, președintele consiliului de administrație.

Potrivit solicitărilor punctuale ale lui BI, DGM a achitat în cursul anului 2010 suma totală de 61.709,96 lei, după cum urmează:

- pe data de 01.10.2010 a fost achitată suma de 20.000 lei iar pe data de 16.11.2010 a fost achitată suma de 16.909,96 lei, ambele în baza facturii fiscale nr. --/17.09.2010 pe care a fost înscris că reprezintă echivalentul a 7.000 euro, contravaloarea serviciilor de reclamă și publicitate;

- pe data de 27.12.2010 a fost achitată suma de 24.800 lei în baza facturii fiscale nr. --/15.10.2010 pe care a fost înscris că reprezintă reclamă și publicitate.

Ulterior acestor date nu a mai fost achitată nicio sumă de bani de către SC AT SRL în temeiul contractului nr. --/06.09.2010.

În cuprinsul Rechizitoriului se reține faptul că din analiza probatoriului administrat reiese că Agenția Națională pentru Locuințe este o instituție de interes public cu personalitate juridică, de coordonare a unor surse de finanțare în domeniul construcției de locuințe, având autonomie financiară și aflată sub autoritatea Ministerului Dezvoltării Regionale.

Potrivit datelor comunicate de Agenția Națională pentru Locuințe în cursul urmăririi penale, directorul general al instituției nu avea atribuții nemijlocite cu privire la verificarea situațiilor de lucrări ori efectuarea plăților, acestea fiind în atribuțiile altor angajați.

În anul 2010, SC TU SRL București avea în derulare cu Agenția Națională pentru Locuințe un număr de șase contracte privind construirea unor imobile/locuințe, în valoare totală de 7.170.245,70 euro inclusiv TVA, după cum urmează:

- contractul de cesiune nr. --/06.05.2008 la contractul de antrepriză generală nr. --/19.04.2004, în valoare de 1.576.321,67 euro;
- contractul de cesiune nr. --/06.05.2008 la contractul de antrepriză generală nr. --/20.07.2004, în valoare de 1.097.771,28 euro;
- contractul de cesiune nr. --/22.12.2008 la contractul de antrepriză generală nr. --/03.12.2007, în valoare de 840.080,97 euro;
- contractul de cesiune nr. --/23.12.2008 la contractul de antrepriză generală nr. --/04.05.2004, în valoare de 1.160.736,15 euro;
- contractul de cesiune nr. --/20.08.2009 la contractul de antrepriză generală nr. --/17.04.2007, în valoare de 811.308,27 euro;
- contractul de cesiune nr. --/05.05.2008 la contractul de antrepriză generală nr. --/17.11.2005, în valoare de 1.684.027,36 euro.

În toate cazurile, SC TU SRL București a preluat calitatea de antreprenor general de la firmele cu care Agenția Națională pentru Locuințe încheiase inițial contractele de lucrări.

Atât martorul DGM cât și inculpatul I-N M afirmă în declarațiile date în cauză că relațiile contractuale dintre ANL și executant se desfășurau cu dificultăți generate potrivit martorului, de întârzierea verificării lucrărilor și implicit a efectuării plăților sau de neseriozitatea constructorului, potrivit inculpatului.

În acest context, martorul 1-a cunoscut pe inculpatul BI întrucât, în cadrul contractului de antrepriză generală nr. --/17.04.2007 preluat prin cesiune de SC TU SRL București prin contractul nr. --/20.08.2009, urma a fi realizat un imobil în mun. -- având ca beneficiar pe BMM, soția inculpatului, în baza contractului de construire autentificat sub nr. --/14.06.2007 la BNP, TAM și TEA din mun. București. Inculpatul a confirmat în declarațiile sale că 1-a cunoscut pe DGM în timpul lucrărilor la acest imobil.

De asemenea, inculpatul BI a declarat că a intermediat o întâlnire între DGM și I-N M având în vedere că martorul se plângea de derularea cu întârziere a contractelor sale. Potrivit inculpatului, inițiativa stabilirii acestei întrevederi i-a aparținut lui DGM, aspect infirmat însă de martor care a declarat că acesta a fost cel care i-a spus că se cunoaște cu directorul general al ANL și i-a propus să se vadă pentru a discuta aceste probleme.

Raportat la probele administrate în cauză nu poate fi reținută afirmația inculpatului BI privitoare la cel care a avut inițiativa organizării întâlnirii între DGM și I-N M.

Astfel, potrivit declarațiilor martorilor ȘG, la acea dată primar al Municipiului Piatra Neamț, președinte al organizației județene Neamț a Partidului Democrat Liberal și vicepreședinte la nivel național al aceluiași partid și IC, la acea dată vicepreședinte al organizației județene a Partidului Social Democrat, pentru ca I-N M să fie numit în funcții de conducere la nivelul Agenției Naționale pentru Locuințe trebuia să beneficieze de sprijinul partidelor aflate la guvernare.

Din declarațiile martorilor și din informațiile publice reiese că, urmare a negocierilor politice, în primăvara anului 2009, director general al Agenției Naționale pentru Locuințe a fost numit PB cu sprijinul PSD. Tot urmare a acestor negocieri politice, I-N M a fost numit director general adjunct, fiind încheiat contractul individual de muncă nr. --/23.04.2009.

În toamna anului 2009, pe fondul ruperii alianței dintre PDL și PSD, PB (PSD) a fost destituit din funcția de director general al Agenției Naționale pentru Locuințe, în locul său fiind numit VJ (PDL).

Totodată, pe scena politică, a apărut o nouă formațiune, Uniunea Națională pentru Progresul României (UNPR), unii politicieni aderând la aceasta. La momentul respectiv UNPR și-a exprimat sprijinul pentru candidatul la alegerile prezidențiale al PDL. I-N M, alături de parlamentarii de Neamț MI și TC au aderat la UNPR, astfel că I-N M nu a fost destituit și a fost numit director general al ANL în data de 13.01.2010 de către ministrul Dezvoltării Regionale și Turismului, la acea dată membru PDL.

Potrivit martorului ȘG, după ce I-N M a fost numit în această funcție, l-a văzut de câteva ori la stadionul din Piatra Neamț, la tribuna oficială, cu ocazia unor meciuri de fotbal, în condițiile în care invitațiile pentru această zonă erau distribuite de BI, directorul de marketing al clubului.

Și inculpatul BI a declarat că îl cunoștea pe I-N M de la numirea acestuia în funcția de director general al ANL și a confirmat că asista de la tribuna oficială la meciurile de fotbal de pe stadionul Ceahlăul din Piatra Neamț.

Față de aceste aspecte apare ca rezonabilă declarația martorului DGM privitoare la faptul că inculpatul BI i-a propus să se întâlnească cu directorul general al ANL întrucât îl cunoștea. Nu poate fi primită nici declarația inculpatului I-N M potrivit căreia s-a cunoscut cu BI doar în București, cu ocazia edificării apartamentului soției acestuia și a discutat cu el astfel cum discuta cu orice alt beneficiar de locuințe. Doar o relație anterioară și de o natură apropiată ar putea justifica acceptarea unei întâlniri cu constructorul la Piatra Neamț, în condițiile în care, din chiar declarațiile inculpatului reiese că au avut mai multe discuții în legătură cu executarea contractelor la sediul instituției din București.

Mai mult, I-N M a acceptat ca loc al întâlnirii chiar birourile unde își desfășura activitatea BI, respectiv la stadion și a purtat discuția cu DGM în prezența lui, aspecte de natură să confirme existența unei relații anterioare.

Atât martorul denunțator cât și inculpații afirmă că s-au întâlnit în municipiul Piatra Neamț, la stadionul Ceahlăul, în scopul discutării problemelor ridicate de DGM. Potrivit inculpatului I-N M convorbirea a avut loc în birourile administrative ale stadionului, astfel cum precizează și martorul.

Ambii inculpați au negat însă că i-ar fi solicitat lui DGM să sponsorizeze clubul de fotbal Ceahlăul Piatra Neamț cu vreo sumă de bani.

I-N M a declarat că a aflat de încheierea contractului nr. --/06.09.2010 după ce a dobândit calitatea de suspect în prezenta cauză în timp ce BI a arătat că, ulterior întâlnirii, a fost contactat de DM care a spus că vrea să vină la Piatra Neamț pentru a încheia un contract de reclamă. Inculpatul mai arată că i-a dat acestuia două exemplare ale unui contract tip de reclamă și publicitate pe care le-a completat în prezența sa, inclusiv suma.

În ceea ce privește obiectul și valoarea contractului, inculpatul BI a declarat că „ eu nu am discutat cu DM ce reprezintă acea sumă, câtă reclamă/publicitate trebuie făcută, câte afișe trebuie montate ori alte detalii tehnice. Contractul a fost încheiat pentru turul de campionat, din iulie până în decembrie. Ceahlăul era în Liga I. îmi amintesc doar că DM a spus că vrea să plătească o sumă mai mare, iar eu i-am spus că nu e niciun impediment”.

Cu privire la discuțiile purtate și la modalitatea în care a fost încheiat contractul nr. --/06.09.2010 martorul DGM a arătat următoarele:

„ Când am mers la IMN a venit și BI, astfel că preț de câteva minute discuția s-a purtat în trei. În acest interval s-a discutat despre faptul că sunt probleme în derularea contractelor încheiate de mine cu ANL și să se găsească o soluție pentru deblocarea situației, astfel încât "să fie bine pentru toată lumea ".

După aceasta BI a plecat iar eu am continuat dialogul cu IMN.

IMN mi-a spus că, având în vedere modul în care a fost numit în funcție, are o serie de obligații. Eu l-am întrebat ce ar trebui să fac iar acesta mi-a spus că ar trebui făcută o sponsorizare către Clubul de fotbal Ceahlăul. IMN mi-a spus că ar trebui dat un procent de

5% din valoarea restului de executat al contractelor încheiate cu ANL. Urma ca eu să închei un contract de sponsorizare.

În schimbul acestor sume de bani, conform celor discutate, IMN trebuia să se implice personal în circuitul documentelor și decontărilor astfel încât acestea să fie făcute la timp. Pe perioada executării contractelor am văzut că erau greutăți începând de la verificarea și acceptarea situațiilor de lucrări de către diriginții de șantier și până la plata efectivă a facturilor.

La discuția purtată de mine cu IMN nu a mai asistat nimeni.

După ce m-am despărțit de acesta, m-am întâlnit cu BI, care avea deja pregătit un contract de sponsorizare.

Am luat exemplarul contractului și am completat spațiile libere respectiv, datele de identificare ale SC AT SRL, suma, numele meu și funcția.

Nu m-am întâlnit niciodată cu MV care figurează ca și semnatar al contractului.

Nu am discutat nici cu BI și nici cu vreo altă persoană despre serviciile de reclamă și publicitate pe care urma să le realizeze CEAHLAUL. Nu cunosc ce servicii au fost prestate în mod efectiv.

Eu am completat contractul la București și i l-am dat lui BI la prima întâlnire. Suma de 112.900 euro înscrisă în contract de către mine nu a fost negociată sau discutată cu BI ci am completat-o eu raportat strict la restul de executat pe care îl mai aveam cu ANL. Din câte rețin erau aproximativ/peste 2 milioane euro.

Din această declarație reiese că ambii inculpați au participat la acțiunea de solicitare a sponsorizării, unul prin pretinderea directă iar celălalt în mod indirect, prin înmânarea contractului.

Este evident că a existat o înțelegere între inculpați privitoare la pretinderea banilor de la DGM motivat de următoarele aspecte:

Nu poate fi luată în considerare afirmația inculpatului BI privitoare la necunoașterea nici a valorii contractului, nici a obligațiilor ce ar fi revenit SC FCC SA. Încheierea de către societate a unui contract în valoare de 112.900 euro pentru servicii ce urmau a fi derulate pe o perioadă de patru luni (septembrie -decembrie 2010) nu putea fi ignorată de directorul de marketing al acesteia, persoană care se ocupa în principal de obținerea de finanțări pentru echipa de fotbal. Inculpatul însuși a declarat că în acea perioadă unul din principalii sponsori era societatea comercială D. care plătea aproximativ 5000 euro/lună, bani în schimbul cărora numele firmei era inscripționat pe tricourile jucătorilor și pe banner-ele din jurul terenului de joc. În aceste condiții, serviciile prestate pentru o sumă lunară de cinci ori mai mare trebuia cu atât mai mult cunoscute de inculpat.

De altfel, martorul MV, după ce a declarat că era o practică la club să îi lase contracte tipizate semnate în alb lui BI pentru a acoperi situațiile în care nu era prezent iar acestea trebuiau semnate urgent a afirmat că „ în mod normal, încheierea unui contract de o asemenea valoare presupunea discuții amănunțite referitoare la condițiile concrete de prestare a serviciilor de reclamă și publicitate, respectiv numărul de banere care urmau a fi amplasate pe stadion, mărimea acestora, locul de amplasare, afișarea de mesaje promoționale pe tabela electronică de scor, difuzarea de reclamă la stația de amplificare din incinta stadionului". Cu toate acestea, martorul arată că nu știe absolut nimic referitor la SC AT SRL Slatina și la contractul încheiat de această societate.

Din declarațiile susmenționate rezultă în mod evident că inculpatul BI cunoștea caracterul fictiv al contractului nr. --/06.09.2010 și faptul că suma ce ar fi trebuit primită de SC FCC SA nu provenea din activități economice licite.

Un alt aspect care coroborează declarațiile martorului DGM este faptul că a încheiat acest contract de reclamă și publicitate doar după ce s-a întâlnit la Piatra Neamț cu

inculpații în condițiile arătate mai sus și a efectuat plățile fără a solicita sau a i se pune la dispoziție documente din care să reiasă executarea contraprestațiilor. Astfel, în documentele contabile ale SC FCC SA nu există nici un înscris din care să reiasă prestarea serviciilor menționate în facturile fiscale nr. --/17.09.2010 și --/15.10.2010, martorul declarând că sumele pe care urma să le achite erau indicate de inculpatul BI. În plus, martorul a declarat că din discuțiile ulterioare purtate cu I-N M a înțeles că acesta era la curent cu încheierea acestui contract.

Și suma de 112.900 euro, în lipsa oricăror determinări contractuale, coroborează declarațiile lui DGM potrivit cărora a calculat-o potrivit procentului pretins de inculpatul I-N M, funcție de sumele pe care societatea sa le mai avea de încasat de la Agenția Națională pentru Locuințe.

Situația de fapt expusă mai sus se dovedește cu următoarele mijloace de probă: Procesul verbal de sesizare din oficiu din 30.07.2012 - vol.1, file 1-4; Declarația de suspect din 09.11.2017 dată de BI- vol.1, file 22-23; Declarația de suspect din 09.11.2017 dată de INM - vol.1, file 28-29; Declarația de martor nr.98/P/2012 dată de DGM - vol.1, file 31-35; Declarația de martor nr.68/P/2017 din 27.07.2017 dată de MV- vol.1, file 37-39; Declarația de martor nr.68/P/2017 din 25.10.2017 dată de IC -vol.1, file 40-42; Declarația de martor nr.68/P/2017 din 26.10.2017 dată de ȘG -vol.1, file 43-45; Documente înaintate de A SPRL Piatra Neamț cu adresa nr. 1779/20.07.2017 (fișa partener, contractul de reclamă și publicitate, facturi fiscale, extrase de cont) vol.1, file 52-60; Documente înaintate de OCPI București cu adresa nr.20924/31.07.2017 (copia cărții funciare, contract construire, etc.) - vol.1, file 63-73; Procesul verbal nr.68/P/2017 din 20.06.2017 privind efectuarea de verificări privind funcția deținută de INM și anexele la acesta - vol.1, file 77-86; Proces verbal nr.68/P/2017 din 11.07.2017 privind verificarea în baza de date a ONRC- aplicația RECOM ONLINE a SC FCC SA și anexele - vol.1, file 89-98; Proces verbal nr.68/P/2017 din 20.06.2017 privind verificarea în baza de date a ONRC- aplicația RECOM ONLINE a SC AT SRL și anexele- vol.1, file 101-103; Proces verbal nr.68/P/2017 din 20.06.2017 privind verificarea în baza de date a ONRC - aplicația RECOM ONLINE a SC TU SRL Slatina și anexele - vol.1, file 106-109; Documente înaintate de SC D. SRL cu adresa nr. 10917/06.10.2017 (contracte de reclamă și publicitate, fotografii) - vol.1, file 110-116; Declarația de suspect din 15.11.2017 dată de BI- vol.1, file 127-128; Declarația de suspect din 15.11.2017 dată de INM - vol.1, file 129-133; Declarația de martor din 20.11.2017 dată de DGM- vol.1, file 136-140; Declarația de suspect din 20.11.2017 dată de BI - vol.1, file 142- Declarația de inculpat din 23.11.2017 dată de INM - vol.1, fila 176; Declarația de inculpat din 23.11.2017 dată de BI - vol.1, file 179-180; Documente din dosarul nr.184/P/2015 (referatul cu propunere de încuviințare metode speciale de supraveghere sau cercetare din 09.12.2015, mandatul de supraveghere tehnică nr.756/09.12.2015 și încheierea din 09.12.2015 emise de Tribunalul Bacău) - voi.2, file 8-26; Documentele înaintate de AJFP Neamț - Trezoreria Neamț cu adresa nr.46241/15.12.2015 (copii extrase de cont aferent perioadei 01.08.2008-31.12.2004 pentru SC FCC SA Piatra Neamț) - vol.2, file 29-35; Documentele înaintate de BRD-GSG cu adresa nr.4588/UD/I 1.01.2016 (extrasele de cont pentru SC FCC SA) - vol.2, file 53-63; Documentele înaintate de RB cu adresa nr.3774/21.12.2015 (extrase cont) - vol.2, file 69-79; Documentele înaintate de LB cu adresa nr.4329/15.12.2015 (extrase de cont) - vol.2, file 82-86; Documentele înaintate de CB cu adresa nr.4209/18.12.2015 (extrase de cont)-vol.2, file 113-118; Documentele înaintate de BC cu adresa nr. Re 25035/16.12.2015 (extrase de cont) - vol.2, file 130-135; Documente înaintate de BL cu adresa nr.77245/324/E/15.12.2015 -vol.2, file 136-142; Documentele înaintate de BT cu adresa nr.508674/14.12.2015 (extrase de cont, delegații, cereri, etc.) - vol.2, file 155-180; Proces verbal nr.98/P/2012 din 29.08.2016 privind analizarea operațiunilor efectuate de către SC FCC SA prin contul deschis la RB împreună cu extrasele aferente - vol.2, file 187-190;

Documentele înaintate de BRD GSG cu adresa nr.3796/MS/15.09.2016 (listele conturilor) - vol.2, file 210-223; Documentele înaintate de PB cu adresa nr.7289/06.09.2016 (extrase de cont) - vol.2, file 225-235; Documente înaintate de Agenția Națională pentru Locuințe cu adresa nr.15217/02.08.2017 (contracte de concesiune încheiate cu SC TU SRL, contract de muncă, fișa postului, situația plăților, adrese, etc.) -vol.3, file 7-124; Documente înaintate de ANL cu adresa nr.18629/18.09.2017 (centralizatoare ale situațiilor de lucrări, fișa postului director general, contract de mandat, contracte de construire, planșă, etc.) - vol.3, file 131-154.

În drept, s-a reținut în Rechizitoriu că:

1. Fapta inculpatului I-N M întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în cursul anului 2010, în calitate de director al Agenției Naționale pentru Locuințe, împreună cu BI, i-a pretins lui DGM, administrator al SC TU SRL București să remită către SC FCC SA Piatra Neamț un procent de 5% din valoarea sumelor pe care societatea urma să le încaseze de la Agenția Națională pentru Locuințe în temeiul contractelor aflate în derulare promițând în schimb că va interveni pe lângă funcționarii din subordine pentru ca plățile către SC TU SRL București să nu fie întârziate. Urmare a acestei solicitări, între SC FCC SA Piatra Neamț - în care BI îndeplinea funcția de director de marketing - în calitate de prestator și SC AT SRL Slatina, societate administrată tot de DGM, a fost încheiat contractul nr. --/06.09.2010 având ca obiect servicii de reclamă și publicitate în valoare de 112.900 euro. În temeiul acestui contract, în perioada 1.10.2010 - 27.12.2010 beneficiarul a achitat suma totală de 61.709,96 lei în temeiul a două facturi fiscale ce atestau servicii care în realitate nu au fost prestate.

2. Fapta inculpatului BI întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în cursul anului 2010, împreună cu I-N M, director al Agenției Naționale pentru Locuințe, i-a pretins lui DGM, administrator al SC TU SRL București să remită către SC FCC SA, unde îndeplinea funcția de director de marketing, un procent de 5% din valoarea sumelor pe care societatea urma să le încaseze de la Agenția Națională pentru Locuințe în temeiul contractelor aflate în derulare în schimbul promisiunii că I-N M va interveni pe lângă funcționarii din subordine pentru ca plățile către SC TU SRL București să nu fie întârziate. Urmare a acestei solicitări, între SC FCC SA Piatra Neamț, în calitate de prestator și SC AT SRL Slatina, societate administrată tot de DGM, a fost încheiat contractul nr. --/06.09.2010 având ca obiect servicii de reclamă și publicitate în valoare de 112.900 euro. În temeiul acestui contract, în perioada 1.10.2010 - 27.12.2010 beneficiarul a achitat suma totală de 61.709,96 lei în temeiul a două facturi fiscale ce atestau servicii care în realitate nu au fost prestate.

Prin Încheierea nr. 36/CP din data de 06.03.2018 a fost respinsă, ca nefondată, excepția formulată de inculpatul BI, iar în temeiul art. 346 alin. 2 Cod procedură penală, s-a constatat legalitatea administrării probelor, a efectuării actelor de urmărire penală și a sesizării instanței prin rechizitoriul nr. 68/P/2017 din 20.12.2017, emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Bacău, privind pe inculpații: I-N M și BI, ambii trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal și s-a dispus începerea judecării cauzei privind pe inculpații I-N M și BI.

În instanță, inculpații au negat săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina lor, solicitând readministrarea probelor din cursul urmăririi penale, respectiv reaudierea martorilor și completarea probatoriului cu martorii nou indicați..

În consecință, în cursul cercetării judecătorești au fost audiați martorii ȘG, MV, DGM, martori din lucrări, IMC, martor propus de inculpatul BI și SA, martor propus de inculpatul IM

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

La data de 6.09.2010 a fost încheiat Contractul de reclamă și publicitate nr. --/6.09.2010 (f 55 vol I dosar urmărire penală) între AT SRL și FCC SA.

Obiectul contractului era reprezentat de prestarea de servicii de reclamă și publicitate în perioada turului campionatului 2010-2011 prin mijloace audio vizuale, constând în: expunerea de banere și panouri publicitare în incinta stadionului, la meciurile oficiale și de pregătire ale echipei FCC Piatra Neamț. Valoarea contractului era de 112900 euro la cursul BNR din ziua facturării, exclusiv TVA.

Din partea FCC, contractul a fost semnat de către martorul MV, semnătura fiind recunoscută de către acesta în declarația dată, iar din partea AT SRL de către martorul DGM, administrator al societății.

În baza acestui contract au fost emise facturile fiscale seria FCCSA F nr. 00--/17.09.2010 pentru suma de 7000 euro, cu o valoare de 36909,96 lei (f 56 vol I dosar urmărire penală), respectiv seria FCCSA F nr. 00--/15.10.2010 pentru suma de 24800 lei (f 57 vol I dosar urmărire penală).

Suma totală facturată de FCC SA și achitată de AT SRL a fost de 61709,96 lei, fiind făcute următoarele plăți: 20000 lei la data de 01.10.2010 (f 188 vol II dosar urmărire penală), 16909,96 lei la data de 16.11.2010 (f 189 vol II dosar urmărire penală) respectiv 24800 lei la data de 27.12.2010 (f 190 vol II dosar urmărire penală).

Activitatea infracțională pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a celor doi inculpați vizează modul în care s-a ajuns la încheierea acestui contract și nu executarea obligațiilor contractuale, cu mențiunea că, potrivit Rechizitoriului, nu s-a executat și nu s-ar fi intenționat executarea vreunei prestații din partea FCC SA.

Astfel cum reiese din rechizitoriu, potrivit denunțului formulat în cauză de DGM, la acea dată administrator al SC TU SRL București, în toamna anului 2010 inculpatul IMN (actualmente IM), la acea dată director general al Agenției Naționale pentru Locuințe, cu sprijinul inculpatului BI, la acea dată director de marketing în cadrul SC FCC SA Piatra Neamț, i-a pretins un procent de 5 % din sumele pe societatea sa le avea de încasat de la Agenția Națională pentru Locuințe în baza contractelor aflate în derulare, în schimbul exercitării influenței asupra subordonaților săi în scopul verificării cu celeritate a lucrărilor executate și efectuării plăților aferent lucrărilor executate conform clauzelor contractuale și fără a exista întârzieri. IMN a solicitat ca suma de 5 % să fie virată în conturile SC FCC SA Piatra Neamț, ca și sprijin financiar al clubului de fotbal.

Declarația martorului denunțător, DGM, reprezintă, în cauză, principala probă în acuzarea celor doi inculpați, întreaga stare de fapt reținută în rechizitoriu rezultând în urma coroborării acestei declarații cu restul materialului probator administrat în cauză.

Analizând declarațiile acestui martor, instanța reține că DGM a dat declarații atât în faza de urmărire penală (la data de 27.02.2017 – f 31-35 dosar urmărire penală și la data de 20.11.2017 – f 136-140 dosar urmărire penală), cât și în fața instanței de judecată (la termenul din 30.10.2018 – f 80-82, respectiv la termenul din 15.04.2019 – f 175-177).

Rezumând declarațiile martorului, raportat la aspectele reținute în rechizitoriu, reiese că: atât anterior, cât și în cursul anului 2010, societatea TU SRL București, administrată de martor, se afla în relații contractuale cu ANL, inculpatul IM fiind numit inițial director adjunct, iar ulterior director general al ANL. Având în vedere problemele apărute în desfășurarea contractelor, au existat mai multe discuții între martor și IM cu privire la plățile pe care ANL trebuia să le realizeze către societatea administrată de martor, discuții care nu au ajuns la nici un rezultat.

Aceste aspecte din declarația martorului sunt recunoscute și de inculpatul IM, fiind coroborate cu înscrisurile aflate în dosarul de urmărire penală.

Printre lucrările contractate, se număra și blocul C1.6 din cartierul Brâncuși, condominiu în care un apartament fusese contractat de soția / fiica inculpatului BI. În acest context martorul l-a cunoscut pe inculpatul B, cu care discuta detaliile de construcție / amenajare ale acestui imobil.

Aceste aspecte sunt recunoscute de inculpatul BI, a cărui soție, BMM, avea încheiat Contractul de mandat nr. CBA --/25.04.2007 cu ANL în scopul construirii în amplasamentul Constantin Brâncuși aflat pe terenul situat în municipiul --.(f 146 -147 vol III dosar urmărire penală), respectiv Contractul de construire legalizat sub nr. --/14.06.2007 (f 148-152 vol III dosar urmărire penală).

Pe parcursul acestor discuții, martorul s-ar fi plâns inculpatului B despre modul de desfășurare a relațiilor contractuale cu ANL, al cărei director general era inculpatul IM. Întrucât IM era din Piatra Neamț iar inculpatul BI îl cunoștea, inculpatul B i-ar fi propus martorului denunțator să intermedieze o întâlnire între aceștia, întâlnire care ar fi avut loc în Piatra Neamț, în incinta stadionului Ceahlăul. Cu ocazia acestor discuții, cei doi inculpați i-ar fi propus martorului denunțator încheierea unui contract de reclamă și publicitate cu FCC pentru suma de 5% din cuantumul sumelor ce urmau a fi încasate de la ANL, în schimbul acestor sume inculpatul IM urmând a se implica în modul de verificare a situațiilor de lucrări și în efectuarea plăților către societatea martorului. Potrivit martorului, în acest context a fost încheiat contractul de reclamă și publicitate, fiind efectuate plăți parțiale, pentru sumele facturate, încetarea executării contractului intervenind, din partea martorului, întrucât nu se modificase nimic în modul în care situațiile de lucrări erau verificate și plățile efectuate.

Pe scurt, aceasta este starea de fapt relatată de martor și avută în vedere la elaborarea acuzației împotriva celor doi inculpați.

Aceste aspecte relatate de martor nu sunt recunoscute de cei doi inculpați, care prezintă versiuni diferite ale evenimentelor, singurul element comun al versiunilor celor trei fiind întâlnirea dintre cele trei persoane, care a avut loc în incinta stadionului FCC.

Astfel, în declarația de suspect (ulterior inculpatul s-a prevalat de dreptul de a nu da declarație), inculpatul B susține că inițiativa facilitării întâlnirii cu IM i-a aparținut martorului B, că a facilitat această întâlnire între cei doi în incinta stadionului FCC, dar că nu a participat la discuțiile dintre cei doi și nici nu i-a solicitat martorului să ajute clubul de fotbal cu un procent din încasările de la ANL. Potrivit inculpatului, inițiativa încheierii contractului de reclamă și publicitate i-a aparținut martorului, care l-a sunat după aproximativ 2-3 săptămâni și i-a spus că dorește să încheie contractul.

Atât în declarația de suspect, cât și în declarația dată în fața instanței, inculpatul IM a susținut faptul că l-a cunoscut pe inculpatul B ca și beneficiar al unei locuințe ANL, că acesta i-a relatat că DG i s-a plâns cu privire la colaborarea cu ANL și că inculpatul B l-a chemat la clubul de fotbal pentru o discuție cu DG (în fața instanței nu reține cu siguranță dacă discuția urma a se purta doar cu inculpatul B sau urma să participe și martorul D). Potrivit inculpatului I, la această discuție nu s-a abordat subiectul sponsorizării clubului de fotbal de către societatea martorului și nu are cunoștință despre modul în care contractul de reclamă și publicitate a fost încheiat.

Din coroborarea declarațiilor celor trei, singurul element care a fost probat cu certitudine este întâlnirea care a avut loc în anul 2010 în incinta stadionului clubului FCC.

În ceea ce privește elementele de detaliu ale acestei întâlniri, versiunile celor trei persoane implicate sunt diferite, existând neconcordanțe inclusiv între diferitele declarații ale aceleiași persoane.

Astfel, cu privire la organizarea acestei întâlniri, se poate reține că aceasta a fost organizată de inculpatul B.

Referitor la inițiativa întâlnirii, potrivit martorului D inițiativa i-a aparținut inculpatului B, potrivit inculpatului B inițiativa i-a aparținut martorului D. Inculpatul I susține că a fost chemat de inculpatul B, dar nu mai reține dacă i s-a spus că vrea să vorbească martorul cu el sau nu. În aceste condiții, în lipsa unor alte elemente suplimentare, nu se poate stabili dincolo de orice îndoială rezonabilă faptul că inițiativa întâlnirii i-a aparținut inculpatului B, astfel cum se reține în rechizitoriu, deși, astfel cum am arătat anterior, întâlnirea a fost organizată de inculpatul B..

Din coroborarea declarațiilor, se poate stabili cu certitudine că întâlnirea dintre cele trei persoane a avut loc în zona administrativă a stadionului, deși sunt prezentate și variante: în unul din birouri (inculpatul I), în tribună (martor D – fila 139 vol I dosar urmărire penală), zona din fața tribunei oficiale (martor D – fila 176), în parcare (inculpat B – f 143 vol I dosar urmărire penală).

În ceea ce privește participarea celor trei persoane în discuții, declarațiile conțin elemente contradictorii, nici măcar martorul denunțator neavând o poziție constantă.

Astfel, în declarația martorului denunțator din 27.02.2017, pe toată durata discuțiilor inculpatul B a fost prezent (f 33 vol I dosar urmărire penală), în declarația din 20.11.2017 martorul s-a întâlnit cu inculpatul B, ulterior cu martorul Ș, inculpatul plecând, martorul s-a dus la inculpatul I, unde a venit și inculpatul B, care a plecat, martorul continuând discuțiile cu inculpatul I, discuții la care nu a mai asistat nimeni, iar după despărțirea de inculpatul I s-a întâlnit cu inculpatul B, care avea pregătit contractul de sponsorizare. În declarația dată în fața instanței la termenul din 30.10.2018 s-a întâlnit cu inculpatul I pe stadion, inculpatul B nefiind prezent la discuție (f 80 verso), pentru ca în cursul aceleiași declarații să mențină declarația dată la urmărire penală, respectiv că a fost o discuție în trei, după care relatează despre o discuție privind aspecte generale, la plecarea de pe stadion, avută cu cei doi inculpați (f 81), iar în declarația de la termenul din 15.04.2019 reia parțial declarația din 20.11.2017, cu precizarea că a discutat cu inculpatul I aproximativ 5 minute și nu poate preciza dacă de la început sau spre finalul discuției, dar a fost prezent și dl B (f 176).

În acest context, având în vedere aspectele contradictorii relatate, valoarea probatorie a declarației martorului denunțator cu privire la participarea inculpatului B la discuții, în condițiile în care nu se coroborează cu declarațiile, contradictorii, ale inculpaților, este una redusă, neputând face dovada participării efective a inculpatului B la discuțiile dintre martorul denunțator și inculpatul I.

În ceea ce privește conținutul discuțiilor dintre martorul denunțator cu inculpatul I, declarațiile celor două persoane cu privire la acest aspect sunt contradictorii, martorul denunțator relatând despre propunerea inculpatului de sponsorizare a clubului, pe când inculpatul relatează despre faptul că martorul s-a plâns de derularea relațiilor contractuale cu ANL, dar nu s-a discutat despre eventuala sponsorizare a clubului.

Instanța mai reține faptul că declarațiile martorului denunțator sunt contradictorii și cu privire la alte aspecte, respectiv: dacă a venit la întâlnire în dimineața respectivă sau cu o zi înainte, fiind cazat la hotel; dacă a fost o singură deplasare la Piatra Neamț pentru această întâlnire și pentru încheierea contractului (restul deplasărilor având un alt scop) sau s-a deplasat de mai multe ori la Piatra Neamț pentru a se întâlni cu inculpatul I; dacă contractul a fost semnat și completat de martor la Piatra Neamț cu ocazia înmânării de către inculpatul B sau a fost completat ulterior, la București de către martor, respectiv a avut loc o a doua deplasare la Piatra Neamț pentru semnarea contractului.

Toate aceste inadvertențe și modificarea conținutului declarațiilor succesiv, cu privire la aspecte determinante pentru susținerea acuzații aduse inculpaților, creează instanței un dubiu în ceea ce privește veridicitatea relatărilor martorului.

În ceea ce privește coroborarea stării de fapt anterior stabilite cu faptele imputate celor doi inculpați și încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților, instanța reține următoarele:

Prin rechizitoriul s-a dispus trimiterea în judecată a:

- inculpatului I-N (I) M pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în cursul anului 2010, în calitate de director al Agenției Naționale pentru Locuințe, împreună cu BI, i-a pretins lui DGM, administrator al SC TU SRL București să remită către SC FCC SA Piatra Neamț un procent de 5% din valoarea sumelor pe care societatea urma să le încaseze de la Agenția Națională pentru Locuințe în temeiul contractelor aflate în derulare promițând în schimb că va interveni pe lângă funcționarii din subordine pentru ca plățile către SC TU SRL București să nu fie întârziate. Urmare a acestei solicitări, între SC FCC SA Piatra Neamț -în care BI îndeplinea funcția de director de marketing - în calitate de prestator și SC AT SRL Slatina, societate administrată tot de DGM, a fost încheiat contractul nr. --/06.09.2010 având ca obiect servicii de reclamă și publicitate în valoare de 112.900 euro. în temeiul acestui contract, în perioada 1.10.2010 - 27.12.2010 beneficiarul a achitat suma totală de 61.709,96 lei în temeiul a două facturi fiscale ce atestau servicii care în realitate nu au fost prestate.

-inculpatului BI pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în cursul anului 2010, împreună cu I-N M, director al Agenției Naționale pentru Locuințe, i-a pretins lui DGM, administrator al SC TU SRL București să remită către SC FCC SA, unde îndeplinea funcția de director de marketing, un procent de 5% din valoarea sumelor pe care societatea urma să le încaseze de la Agenția Națională pentru Locuințe în temeiul contractelor aflate în derulare în schimbul promisiunii că I-N M va interveni pe lângă funcționarii din subordine pentru ca plățile către SC TU SRL București să nu fie întârziate. Urmare a acestei solicitări, între SC FCC SA Piatra Neamț, în calitate de prestator și SC AT SRL Slatina, societate administrată tot de DGM, a fost încheiat contractul nr. --/06.09.2010 având ca obiect servicii de reclamă și publicitate în valoare de 112.900 euro. În temeiul acestui contract, în perioada 1.10.2010 - 27.12.2010 beneficiarul a achitat suma totală de 61.709,96 lei în temeiul a două facturi fiscale ce atestau servicii care în realitate nu au fost prestate.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 291 Cod penal, pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, constituie infracțiunea de trafic de influență.

Din textul de lege, raportat la cauza de față, rezultă că pentru existența infracțiunii, trebuie întrunite mai multe condiții, respectiv: să existe o acțiune de pretindere, primire ori acceptare a unei promisiuni de bani sau alte foloase, această pretindere, primire sau acceptare să fie făcută de o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, să existe o promisiune că va determina acel funcționar să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu.

În cauză, singura probă care ar putea susține fapta de pretindere a sumei de bani de către cei doi inculpați este declarația martorului denunțator DGM, declarație a cărei valoare probatorie a fost anterior analizată, declarație care creează un dubiu suficient de mare asupra realității aspectelor constatate. Aspectele prezentate în rechizitoriul care au condus la

aprecierea veridicității declarației martorului D în defavoarea declarațiilor inculpaților sunt simple concluzii ale procurorului, care nu sunt susținute de vreun element probatoriu concret, fiind întemeiate doar pe niște supoziții determinate de calitatea de om politic și de fost președinte a clubului FCC a martorului Ș, de numirile politice în anumite funcții publice în urma negocierilor dintre partide, de prezumția conform căreia inculpații se cunoșteau întrucât aveau domiciliul în aceeași localitate, respectiv că inculpatul I era invitat și a participat la câteva din partidele de fotbal al clubului FCC. Ori, în lipsa unor elemente concrete care să poată fi coroborate cu declarațiile martorului, instanța nu consideră că, în cauză, nu s-a făcut dovada pretinderii sumelor, astfel cum s-a indicat în rechizitoriu, dincolo de orice bănuială rezonabilă.

Mai mult decât atât, nu s-a făcut dovada faptului că inculpatul B ar fi pretins vreo sumă de bani de la martorul denunțator, aceasta neputând fi dedusă din simpla înmânare către martor a formularului tipizat folosit în cadrul clubului FCC pentru încheierea contractelor de reclamă și publicitate. În ceea ce privește pretinderea sumelor de către inculpatul I, singura probă o constituie declarația martorului denunțator, valoarea probatorie a acestei declarații, analizată anterior, fiind una îndoielnică.

Deși există încheiat contractul de reclamă și publicitate, în executarea căruia au fost efectuate plăți în valoare totală de 61709,96 lei, fără a se stabili dacă a existat sau nu o contraprestație din partea clubului FCC, în condițiile în care nu s-a făcut dovada certă pretinderii sumelor de către cei doi inculpați în condițiile săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, problema executării prestațiilor reciproce din cadrul contractului sinalagmatic încheiat reprezintă un aspect ce intră sub incidența normelor de drept civil, aspectele penale reținute în rechizitoriu nefiind susținute de un probatoriu suficient care să conducă la convingerea instanței că faptele au fost săvârșite astfel cum au fost prezentate în actul de inculpare.

Față de aceste considerente, constatând incidența art 16 al. 1 lit. c Cod procedură penală, instanța achită pe inculpații **IM**, și **BI**, trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, cheltuielile judiciare avansate de stat rămânând în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

În temeiul art. 396 al. 5 Cod procedură penală raportat la 16 al. 1 lit. c Cod procedură penală, achită pe inculpații **IM**, și **BI**, ambii trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Constată că inculpații au fost asistați de apărători aleși.

În baza art. 275 al. 3 Cod procedură penală, cheltuieli judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare

Pronunțată în ședința publică din 19 iunie 2019.

PREȘEDINTE,

AL

GREFIER,

MA

Redactat/tehnoredactat L.A./11.07.2019
Tehnoredactat M.A./11.07.2019
5 exemplare
Comunicat 3 ex.
2 inculpați, în DNA

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO